

LBRIS

We know
books

ALINA TOMA

AVENTURILE PRINTULUI CĂLIN

CĂUTAREA DE COMORI

CREATOR

Ilustrații de
Sofia Anghelescu

**Fiului meu minunat și
tuturor copiilor,
mari și mici!**

Căutarea de comori

Încă aveau proaspătă în memorie amintirea plecării în căutarea ingredientelor pentru înghețată, când, părinții lui Călin, regele Florian și regina Magnolia, se gândeau să îi pregătească o surpriză pentru aniversarea lui. Sigur că va avea parte de sărbătoare și va celebra cu întreg regatul, va primi cadouri, dar își doreau să facă ceva deosebit pentru el.

— Am putea să îi pregătim o căutare de comori. De data asta, aventura să o organizăm noi, să îi implicăm și pe bunii lui prieteni, dar și pe părinții lor! zise regina.

— Este o idee excelentă! exclamă regele. Să facem un traseu și să îi chemăm pe părinții copiilor, să le povestim planul nostru.

Își zâmbiră și se puseră pe treabă.

În ziua următoare, îi chemară pe ceilalți părinți, le povestiră ce plănuseră, precum și modul în care era nevoie să se implice. Aceștia primiră încântați și promiseră că vor păstra secretul și vor acționa conform indicațiilor.

Avuseră câteva săptămâni la dispoziție să organizeze și să îi instruiască pe toți cei care urmau să intre în contact cu prințul. Călin exprimase cu entuziasm ce își dorea cadou pentru această aniversare, astfel că totul fusese pregătit și inclus în aventura pe care o pregătiseră părinții.

În dimineața aniversării, Călin se trezise vesel. Se pregătea să își înceapă ziua, așteptându-și părinții să vină să îl felicite, lucru care se întâmplă aproape imediat.

— La mulți ani, iubitul nostru fiu! spuseră părinții în timp ce îl sărutau și îmbrățișau. Regina îi înmână o felicitare. Călin o primi fericit și le mulțumi.

LIBRIS

We know books

— Noi vom fi ocupați în prima parte a zilei, așa cum ți-am povestit, spuse regele, chicotind în sinea lui, gândindu-se la aventura pregătită fiului său.

— Dar ne vedem curând, iar după-amiază începem sărbătoarea. Să ai o zi minunată și să nu întârzii la petrecere, zise regina și ieșiră veseli din odaie.

În felicitare, în loc de urări, găsi o poezie stranie:

*„Cu ei alături, totu-i mai ușor,
Râsetele-s multe,
Iar zilele prea scurte,
Nu au niciun nor.”*

„Hmmm! Ce poezie ciudată! Nu seamănă cu urările din anii trecuți.” își spuse Călin.

Mai studie felicitarea și observă că în partea dreaptă jos e desenată o bucățiță de hartă.

„Curioasă treabă! Oare înseamnă ceva?”

O întoarse pe toate părțile, dar nu mai era nimic. Doar o poezioară scurtă și ciudată, care nu semăna cu o urare aniversară și o hartă incompletă.

Căzu pe gânduri, când îi veni o idee!

„Să fie asta? Dacă încercuiesc prima literă de la fiecare vers, obțin «CRIN». Oare știe el ceva despre această felicitare?” își zise și porni în căutarea lui.

Ajunse în curte, iar pe drum, ca și acolo, toți oamenii întâlniți îl felicitară și îi urară viață lungă și sănătoasă! Mulțumi bucuros tuturor, știind că se vor vedea și mai târziu, la ospățul aniversar.

Nu îl găsi în curte pe Crin și porni spre odăile lui. Cotind în grabă, aproape că dădură nas în nas!

— Mulți ani sănătoși și înțelepți, Alteță! zise Crin și îl îmbrățișă.

Călin îi mulțumi, îi povesti despre felicitarea ciudată primită și îl întrebă dacă are vreo idee în legătură cu aceasta.

Cu ei alături, totul-i mai ușor,

Răsete și multe,

iar zilele prea scurte,

Nu au niciun nor.

— Nu! răspunse Crin. Dar acum, că mă întrebi, și eu am găsit una asemănătoare pe masa din odaia mea. Neștiind ce e cu ea, am lăsat-o acolo. Merg să o iau imediat!

Se întoarse cu ea și, într-adevăr, semănau.

Chiar și a lui avea o bucățică de hartă în stânga jos.

— Iată ce poezie ciudată am eu, zise Crin:

*„Iară se arată,
Raza lui curată,
Inima-mi tresare, când,
Soarele răsare.”*

— Dacă nu greșesc, ar trebui să o găsim pe Iris, zise prințul și îi arătă lui Crin că și pe felicitarea lui se formează un nume.

Porniră, așadar, spre Iris. Nu era acasă, dar mama ei, după ce îl felicită pe prinț, le spuse că o vor găsi în grădină. Acolo era, citind ceva și, ridicând ochii, se bucură să îi vadă.

Îl felicită pe prinț și apoi zise:

— Ascultați ce ghicitoare ciudată am găsit în camera mea! și le citi:

*„Sub coroana deasă,
Multe cărți citește,
Pomul umbră-i face,
Dar oare-i șoptește?”*

Și pe foaia ei era o bucățică de hartă, în dreapta sus.

Se uitară nedumeriți. Băieții povestiră ce au primit și ei, dar că la ei se poate forma numele lor cu prima literă de la fiecare vers.

— Dar nu și aici, zise prințul îngândurat. Sigur e ceva ce merită deslușit! se concentrară cu toții.

